

UNITAT 10: LA VALORACIÓ I L'ADMINISTRACIÓ DE LES EXISTÈNCIES

Les existències, com tots els actius o béns de l'empresa, tenen un valor econòmic quantificable. Com a conseqüència de la importància de la seva valoració, tant per poder determinar el resultat de l'empresa com per poder determinar els actius, caldrà establir mecanismes per determinar-ne el valor.

Per poder realitzar una correcta valoració de les existències, la normativa estableix que s'han de valorar segons la seva naturalesa. Això es farà al **preu d'adquisició**, si aquestes són adquirides a altres empreses, o al **cost de producció**, si és la mateixa empresa la que les produeix. En el preu d'adquisició es tindrà en compte l'import total de la compra i s'hi afegiran totes les despeses que hagi pogut generar l'operació com, per exemple, els transports, les assegurances o els envasos, entre d'altres. Per determinar el cost de producció, en canvi, s'afegirà, al preu d'adquisició de les matèries primeres, els materials consumits en la fabricació, els costos directes, com la mà d'obra o l'energia, i la part proporcional dels costos indirectes imputables a la producció.

Ara bé, una problemàtica en la determinació del valor de les mercaderies és que els preus de les mateixes o el de les matèries primeres que en formen part poden variar en el temps o en les diferents comandes realitzades. Això fa que s'hagin d'establir uns **criteris de valoració**.

Amb aquesta finalitat, doncs, la normativa vigent proposa i recomana uns criteris de valoració per als casos en què les normes del preu d'adquisició i del cost de producció són insuficients per valorar individualment les existències de l'empresa. Aquests criteris reben el nom de **criteri PMP** i **criteri FIFO**. El **criteri PMP**, o preu mitjà ponderat, consisteix a calcular el valor mitjà de les existències inicials i de les entrades, ponderades segons les seves quantitats. El **criteri FIFO**, en canvi, consisteix a donar a les unitats que surten del magatzem el valor de les primeres que hi van entrar.

Ara bé, a més de poder determinar el valor d'un volum d'existències específic i **administrar** adequadament els magatzems, caldrà també completar la informació relativa a les mateixes. En aquest sentit, la **fitxa de control d'existències** permet sistematitzar i registrar-ne els moviments mitjançant un document comú a partir de la informació documental, és a dir, a partir de comandes, albarans i factures així com de les informacions rebudes d'altres departaments.

Les **fitxes de control d'existències** contenen informació relativa a la identificació del producte, la referència o la codificació d'ús intern, els proveïdors que el subministren, les referències a la gestió d'inventaris, el criteri de valoració utilitzat i la descripció i el registre cronològic dels moviments de les existències com, per exemple, les entrades i les sortides.

En qualsevol cas, per determinar el valor de les existències, l'empresa haurà de decidir quin criteri de valoració vol aplicar, ja que els criteris presenten diferents resultats segons la tendència general dels preus.

Així, doncs, en la **selecció del criteri de valoració** es pot comprovar que el criteri PMP és força neutral en situacions d'inestabilitat general de preus. En canvi, el criteri FIFO és més recomanable en situacions de deflació, quan els preus tendeixen a baixar, ja que d'aquesta manera la seva repercussió sobre el resultat comptable és menys distorsionada.